

[Indenrigsministeren.]

henvise til min fremsættelsestale ved den lejlighed.

Bemærkningerne til lovforslaget er et uændret optryk af bemærkningerne til det tidligere fremsatte forslag, når bortses fra 1. afsnits rent tekniske henvisninger til Folketingstidende. Jeg finder derfor anledning til kort at nævne, at forhandlingerne mellem regeringen og hovedstadsrådet om en løsning på forholdene omkring den samlede kollektive personbefordring er afsluttet, og at et lovforslag om en forening af bane- og busdriften i hovedstadsområdet vil blive fremsat i nærmeste fremtid.

Jeg skal også tillade mig for det høje ting at genfremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse*, der første gang blev fremsat den 11. januar 1977 (lovforslag nr. 159, Folketingstidende 1976-77, 1. samling, tillæg A sp. 2769). Det nu fremsatte forslag er – bortset fra en ændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen – identisk med det tidligere fremsatte.

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af bestemmelserne i § 1, § 16 og § 29, stk. 2.

Ændringen af § 1 er en følge af det ligeledes genfremsatte forslag til lov om Københavns kommunes styrelse.

Bestemmelserne om diæter i lovens § 16 foreslås ændret på 2 punkter. Der er dels tale om at forøge mulighederne for at yde kursusdiæter og dels om, at der i amtskommunerne skal kunne tages hensyn til rejsetid ved afgørelsen af, om der skal ydes 1 eller 2 diætbløb. Foruden disse 2 forslag til ændringer i diætregerne vil der eventuelt senere blive fremsat ændringsforslag, som går ud på at indføre en pligt for kommunalbestyrelsesmedlemmer til at modtage de diætbløb, der tilkommer dem.

Lovforslagets § 1, nr. 4, 5 og 6, indebærer en ændring og tydeliggørelse af styrelseslovens § 29, stk. 2, hvorefter ingen, der er ansat i kommunens tjeneste, kan være medlem af udvalg, hvorunder spørgsmål vedrørende hans tjenesteforhold hører.

Jeg kan i øvrigt henvise til mine bemærkninger ved den tidligere fremsættelse af forslaget (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 3416-17).

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje fol-

keting at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter de samme retningslinier som det forslag, som jeg forelagde for folkettingen den 12. oktober 1976, og som blev vedtaget af folkettingen ved 3. behandling den 12. november 1976. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 1.071 personer, idet den under lovforslagets løbe-nr. 469 optagne ansøger under lovforslagets trykning har trukket sin ansøgning tilbage.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal herved tillade mig at genfremsætte *forslag til lov om ændring af byggelov*. (Foranstaltninger vedrørende råstofforbrug m. v.).

Lovforslaget blev 1. gang fremsat i folkettingen den 19. november 1976, men bortfaldt på grund af folketingsvalgets udskrivelse. Lovforslaget har sammenhæng med råstoflovsforslaget, som ligeledes fremsættes på ny af miljøministeren. Ændringsforslaget til byggeloven går ud på, at der indføres en hjemmel til, at boligministeren i bygningsreglementet kan fastsætte regler om regulering og begrænsning af byggeriets forbrug af råstoffer.

Det er således tanken, at boligministeren skal gennemføre de praktiske konsekvenser af de overordnede retningslinier, som miljøministeren fastsætter vedrørende råstofforbruget, idet det er mest hensigtsmæssigt, *dels* at de detaljerede bestemmelser om råstofreguleringen inden for byggeriet udformes ud fra den viden om byggeriets valg af materialer og konstruktioner, som man i boligministeriet er i besiddelse af, *dels* at byggeforskrifterne fortsat udgør en lovgivningsmæssig helhed.

Forslaget til ændring af byggeloven indeholder et yderligere element, nemlig en udvidelse af hjemmelen til i bygningsreglementet at fastsætte bestemmelser om energibesparelser i byggeriet. Der er tale om et supplement til den hjemmel til at stille energikononomiske krav til byggeriet, som blev indført i byggeloven af 1975.

Under de overvejelser, som har fundet sted i

[Boligministeren.]

forbindelse med udformningen af handelsministerens energipolitiske redegørelse til folketinget og energirådets udtalelse af oktober 1976, har det trængt sig på, at der – uden at pådrage det offentlige eller private særlig store byrder – vil kunne opnås betydelige energibesparelser ved en kvalificeret pasning og justering af opvarmnings- og ventilationsanlæg. Byggelovens energibestemmelse foreslås derfor udvidet, således at boligministeren også kan stille krav til drift og vedligeholdelse af sådanne anlæg. Besparelserne forudsætter, at de varmemestre, der passer de større fyr og ventilationsanlæg, har gennemgået en varmemesteruddannelse, og de teknologiske institutters uddannelser må derfor udbygges og gøres obligatoriske. Der er foreløbig ikke planer om at gå længere end til at stille krav om en kvalificeret pasning af større opvarmnings- og ventilationsanlæg.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

Der er tale om genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat for folketinget i oktober 1976, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingstidende 1976–77 sp. 65.

Lovforslaget svarede stort set til de forslag, der blev fremsat i betænkningen om socialforskningsinstitutets fremtidige virksomhed (nr. 754/1975). Forslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet af folketinget inden valgets udskrivelse.

Som man måske erindrer, fremsatte jeg efter henvendelse fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer den 17. december 1976 et ændringsforslag, der tog sigte på at give tjenestemændenes og funktionærernes organisationer repræsentation i socialforskningsrådet på lige fod med Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Dette ændringsforslag er indarbejdet i det forslag, der fremsættes i dag.

Derudover er der nu stillet forslag om at bringe socialforskningsrådets funktionsperiode

i nærmere overensstemmelse med den, der gælder for de statslige forskningsråd under undervisningsministerens ressort, og foreslået en regel om, at socialforskningsrådet skal offentliggøre sin godkendte arbejdsplan.

Endelig er der foretaget en række sproglige ajourføringer af lovtæksten og foretaget en ændring af ikrafttrædelsesdatoen i § 2 til 1. oktober 1977.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Derefter tillader jeg mig for folketinget at genfremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændret sammensætning af det centrale forhandlingsudvalg m. m.).

Der har siden den seneste ændring af sygesikringsloven vist sig behov for at foretage mindre, bl. a. redaktionelle, ændringer af den gældende lov. Disse spørgsmål er nu samlet op i lovforslaget.

Sundhedsstyrelsens afgørelser vedrørende enkeltansøgninger om medicintilskud foreslås gjort endelige. Disse afgørelser er truffet på grundlag af en lægelig ekspertise, som man ikke finder socialministeriet er kompetent til i givet fald at tage stilling til. Man skønner, at det heller ikke vil være hensigtsmæssigt at tillægge en anden myndighed en sådan ankebeføjelse.

Der har ikke hidtil efter sygesikringsloven været mulighed for at yde medicintilskud til lægemidler, som ikke er indkøbt på et dansk apotek, bortset fra de tilfælde, som omfattes af rejsesygesikringsordningen. På baggrund af en rekommandation fra Nordisk Råd om nordisk receptgyldighed foreslås nu indført en ordning, således at der af sygesikringen kan ydes refusion i det tilfælde, hvor et lægemiddel er indkøbt i et andet nordisk land end det, hvori recepten er ordineret. Det typiske tilfælde vil være det, hvor en dansker tager til et andet nordisk land og på grund af, at pågældende erkender at ville få behov for medicin under opholdet i udlandet, medbringer en recept fra hjemlandet. Pågældende kan efter forslaget ved hjemkomsten mod forevisning af kvitteret regning modtage refusion i forhold til regningsbeløbet.

Ordningen skønnes kun at få ringe praktisk betydning her i landet, dels på grund af vores rejsesygesikringsordning, dels fordi den kun får anvendelse på det mindre antal medi-